

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัย
ที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน และเงินสำรองอื่น
ของบริษัทประกันวินาศภัย
พ.ศ. 2554

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยครั้งที่ 8/2554 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2554 คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน และเงินสำรองอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2554”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ และเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทนของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ข้อ 4 ในประกาศนี้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย

ข้อ 5 การคำนวณมูลค่าสำรองประกันภัยตามข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 9 ข้อ 10 และข้อ 14 ให้คำนวณตามวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย

ข้อ 6 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้เป็นจำนวนไม่น้อยกว่ามูลค่าสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้สุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ

ข้อ 7 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน เป็นจำนวนไม่น้อยกว่ามูลค่าสำรองค่าสินไหมทดแทนสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ

ข้อ 8 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองเพื่อการอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 และข้อ 14

ข้อ 9 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าผลต่างของมูลค่าสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อกับมูลค่าสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้สุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ในกรณีมูลค่าสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้สุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อน้อยกว่ามูลค่าสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ

ข้อ 10 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองโรคภัยแรง การประกันภัยอุบัติเหตุ หรือการประกันสุขภาพเป็นจำนวนไม่น้อยกว่ามูลค่าสำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อที่คำนวณโดยวิธีแบบเบี้ยประกันภัยรวม ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) มีระยะเวลาของสัญญาเกินกว่าหนึ่งปีหรือมีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ และ
- (2) บริษัทไม่สามารถบอกเลิกสัญญา ไม่สามารถปรับเบี้ยประกันภัย ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใดๆ ในกรมธรรม์ประกันภัยตลอดอายุสัญญาได้ และ
- (3) มีสัดส่วนเบี้ยประกันภัยรับของกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวมากกว่าร้อยละห้าของเบี้ยประกันภัยรับรวมทั้งหมดของบริษัท

ข้อ 11 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยต่อจากเบี้ยประกันภัยต่อในกรณีที่บริษัทเอาประกันภัยต่อโดยวิธีการทำสัญญาล่วงหน้าประเภทกำหนดสัดส่วนแน่นอน (proportional treaty reinsurance) เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนที่ได้กำหนดไว้ในสัญญาประกันภัยต่อของบริษัท และให้ปรับปรุง ณ สิ้นปีปฏิทินหรือสิ้นปีสัญญาประกันภัยต่อตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) การประกันภัยขนส่งเฉพาะเที่ยว การประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทาง ที่มีระยะเวลาความคุ้มครองสูงสุดไม่เกินหกเดือน ให้คำนวณจากร้อยละร้อยละของเบี้ยประกันภัยต่อ นับแต่วันเริ่มคุ้มครองตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยหักด้วย ค่าบำเหน็จการประกันภัยต่อตามอัตราที่บริษัทได้รับแต่ต้องไม่เกินอัตราค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทน ประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยที่ใช้ในการหักจากเบี้ยประกันภัยรับตรง

(2) การประกันภัยอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณจากร้อยละเจ็ดสิบของเบี้ยประกันภัยต่อ นับแต่วันเริ่มคุ้มครองตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย หักด้วย ค่าบำเหน็จการประกันภัยต่อตามอัตราที่บริษัทได้รับแต่ต้องไม่เกินอัตราค่าบำเหน็จสำหรับ ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยที่ใช้ในการหักจากเบี้ยประกันภัยรับตรง

(3) การประกันภัยประเภทอื่น นอกจาก (1) และ (2) ให้คำนวณจากเบี้ย ประกันภัยต่อตามระยะเวลาคุ้มครองด้วยวิธีเฉลี่ยรายเดือน (วิธี 1/24th system) หรือวิธีเฉลี่ย รายวัน (วิธี 1/365th system)

ข้อ 12 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยต่อจากเบี้ยประกันภัยต่อ ในกรณีที่บริษัทเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ สำหรับการ เอาประกันภัยต่อเฉพาะราย (facultative reinsurance) ประเภทกลุ่มธุรกิจการบินพาณิชย์ กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมี กลุ่มธุรกิจพลังงาน โครงการขนาดใหญ่ที่ได้สัมปทานจากรัฐ กลุ่มธุรกิจ การเกษตร ภัยก่อการร้าย ที่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อน้อยกว่า สิบล้านบาท ให้จัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ 11 (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี

(2) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อตั้งแต่ สิบล้านบาทขึ้นไป ให้จัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบ ธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ ที่ได้รับอันดับความน่าเชื่อถือ AAA หรือเทียบเท่า ให้จัดสรรไว้ร้อยละหกของจำนวนที่คำนวณได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ 11 (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี

(ข) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบ ธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ ที่ได้รับอันดับความน่าเชื่อถือ AA+ AA- หรือเทียบเท่า ให้จัดสรรไว้ร้อยละเจ็ดของจำนวนที่คำนวณได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ 11 (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี

(ค) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบ ธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศที่ได้รับอันดับความน่าเชื่อถือ A+ A- หรือเทียบเท่า

ให้จัดสรรไว้ร้อยละแปดของจำนวนที่คำนวณได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ 11 (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี

(ง) เบี้ยประกันภัยต่อในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบการธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศที่ได้รับอันดับความน่าเชื่อถือต่ำกว่า A- หรือไม่ได้รับการจัดอันดับ ให้จัดสรรไว้เต็มจำนวนที่คำนวณได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ 11 (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีการกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัยต่อวางเงินหลักประกันไว้ในสัญญาประกันภัยต่อ ให้หักจำนวนเงินหลักประกันออกจากจำนวนเงินสำรองที่ต้องจัดสรรตามวรรคหนึ่งได้

การจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำโดย Standard & Poor's, Moody's, AM Best, Fitch หรือสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถืออื่นที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยยอมรับ ในกรณีที่มีอันดับความน่าเชื่อถือมากกว่าหนึ่งอันดับ ให้ใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่สูงที่สุดลำดับที่สอง

ข้อ 13 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยต่อ ในกรณีที่บริษัทเอาประกันภัยต่อกับผู้ประกอบการธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ สำหรับการเอาประกันภัยต่อเฉพาะรายทุกประเภท ที่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อน้อยกว่าสิบล้านบาท หรือการเอาประกันภัยต่อเฉพาะรายประเภทอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในข้อ 12 ที่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป ให้จัดสรรไว้ไม่น้อยกว่าจำนวนที่คำนวณได้จากเบี้ยประกันภัยต่อตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ 11 (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีการกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัยต่อวางเงินหลักประกันไว้ในสัญญาประกันภัยต่อ ให้หักจำนวนเงินหลักประกันออกจากจำนวนเงินสำรองที่ต้องจัดสรรตามวรรคหนึ่งได้

ข้อ 14 นอกจากเงินสำรองตามข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 และข้อ 13 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยอื่นไว้เต็มจำนวน

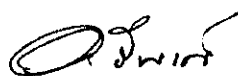
ข้อ 15 ประเภทของทรัพย์สินที่บริษัทใช้จัดสรรเป็นเงินสำรองตามประกาศนี้ ต้องเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย เงินฝากกระแสรายวัน รายได้จากการลงทุนค้างรับ รายได้ค้างรับจากการขายหลักทรัพย์ไม่เกินห้าวันนับจากวันที่ขาย หรือสินทรัพย์ลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ซึ่งบริษัทต้องดำรงไว้ตลอดเวลา และต้องปราศจากภาระผูกพัน เว้นแต่ภาระผูกพัน ดังต่อไปนี้

- (1) การซื้อขายหรือมีฐานะอนุพันธ์ที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน
- (2) การทำธุรกรรมยืมและให้ยืมหลักทรัพย์
- (3) การทำธุรกรรมซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยมีสัญญาขายหรือสัญญาซื้อคืน

กรณีตาม (2) และ (3) ให้นำเฉพาะส่วนที่บันทึกเป็นสินทรัพย์ของบริษัทตามมาตรฐานการบัญชีเท่านั้น การประเมินราคาทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ถือราคาประเมินทรัพย์สินและหนี้สินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย และให้ใช้จำนวนที่มีอยู่ ณ วันทำการสุดท้ายของแต่ละเดือน

ข้อ 16 สินทรัพย์ที่ใช้ในการจัดสรรเป็นเงินสำรองของบริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด บริษัทอาจนำเงินสมทบค้างรับและลูกหนี้เงินทดรองจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ มาใช้ในการจัดสรรก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554

(นายอารีพงศ์ ภูษอุม)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมายเหตุ :- เหตุผลที่ออกประกาศฉบับนี้ เนื่องจากบริษัทประกันวินาศภัยต้องจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ และเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทนของบริษัทให้ เป็นไปตามหลักการดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (risk based capital) โดยใช้หลักเกณฑ์ และวิธีการคำนวณตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้